I

*(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)*

# ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

## ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

**της 15ης Μαΐου 1991**

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

έχοντας υπόψη:

το άρθρο 55 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα,

το άρθρο 188, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

το άρθρο 160, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας,

θεωρώντας ότι για τη διατήρηση της αποτελεσματικότητας του δικαστικού ελέγχου στην κοινοτική έννομη τάξη επιβάλλεται η προσαρμογή του κανονισμού διαδικασίας,

με την ομόφωνη έγκριση του Συμβουλίου, η οποία παρασχέθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1990,

ΘΕΣΠΙΖΕΙ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ:

*Άρθρο 1*

Ο κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο οποίος θεσπίστηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1974 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* L 350 της 28ης Δεκεμβρίου 1974, σελίδα 1) και τροποποιήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1979 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* L 238 της 21ης Σεπτεμβρίου 1979, σελίδα 1), στις 27 Μαΐου 1981 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* L 199 της 20ής Ιουλίου 1981, σελίδα 1), στις 8 Μαΐου 1987 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* L 165 της 24ης Ιουνίου 1987, σελίδα 1) και στις 7 Ιουνίου 1989 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* L 241 της 17ης Αυγούστου 1989, σελίδα 1), τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 9, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, διαγράφονται οι λέξεις «ή υπαχθεί».

2. Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 14*

Ο πρόεδρος ορίζει τους μονίμους ή μη υπαλλήλους που θα ασκούν τα καθήκοντα του γραμματέως σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του γραμματέως και των βοηθών γραμματέων ή σε περίπτωση χηρείας της θέσεώς τους.»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 26 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 1

Αν λόγω απουσίας ή κωλύματος προκύπτει άρτιος αριθμός δικαστών, απέχει των διασκέψεων ο νεώτερος, κατά την έννοια του άρθρου 6 του παρόντος κανονισμού, εκτός εάν αυτός είναι ο εισηγητής δικαστής. Στην περίπτωση αυτή απέχει των διασκέψεων ο αμέσως προηγούμενος τη τάξει.»

4. α) Στο άρθρο 38, παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Αν το δικόγραφο της προσφυγής δεν είναι σύμφωνο με τους όρους αυτούς, όλες οι επιδόσεις για τους σκοπούς της διαδικασίας προς τον ενδιαφερόμενο διάδικο, επί όσο χρονικό διάστημα εξακολουθεί να υφίσταται η παράλειψη αυτή, πραγματοποιούνται με συστημένη ταχυδρομική αποστολή προς τον εκπρόσωπο ή το δικηγόρο του διαδίκου. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 79, ως νομότυπη επίδοση λογίζεται στην

περίπτωση αυτή η κατάθεση του συστημένου εγγράφου στο ταχυδρομείο του τόπου όπου εδρεύει το Δικαστήριο.»

β) Στο άρθρο 38, παράγραφος 5, το κείμενο του στοιχείου α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) το καταστατικό του ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου των εμπορικών εταιριών ή πρόσφατο απόσπασμα του βιβλίου των σωματείων ή κάθε άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξη του νομικού προσώπου.»

γ) Στο άρθρο 38, παράγραφος 7, οι λέξεις «παραγράφους 2 έως 6» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παραγράφους 3 έως 6».

5. Στο άρθρο 42, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, ο όρος «έγγραφη διαδικασία» αντικαθίσταται από τον όρο «διαδικασία».

6. Το άρθρο 43 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 43*

Αν έχει ήδη γίνει η κατανομή των υποθέσεων που προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, ο πρόεδρος, αφού ακούσει τους διαδίκους και το γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να διατάξει τη συνεκδίκαση, λόγω συναφείας, περισσοτέρων υποθέσεων που αφορούν το ίδιο αντικείμενο, προς διευκόλυνση της έγγραφης ή προφορικής διαδικασίας ή προς έκδοση κοινής αποφάσεως που τερματίζει τη δίκη. Μπορεί πάντως να διατάξει εκ νέου το χωρισμό.»

7. Μετά από το άρθρο 44 προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 44α:

*«Άρθρο 44α*

Υπό την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού, και εκτός των ειδικών περιπτώσεων στις οποίες το Δικαστήριο, μετά την υποβολή των υπομνημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 40, παράγραφος 1, και, αν συντρέχει περίπτωση, στο άρθρο 41, παράγραφος 1, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, αφού ακούσει το γενικό εισαγγελέα και με ρητή συναίνεση των διαδίκων, αποφασίζει άλλως, η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου περιλαμβάνει και προφορική φάση.»

8. Η παράγραφος 1 του άρθρου 45 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 1

Το Δικαστήριο, αφού ακούσει το γενικό εισαγγελέα, εκδίδει διάταξη που καθορίζει τα αποδεικτικά μέσα και τα θέματα αποδείξεως. Το Δικαστήριο αποφασίζει τη διεξαγωγή αποδείξεων με τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στην παράγραφο 2, στοιχεία γ, δ και ε, αφού ακούσει τους διαδίκους.

Η διάταξη αυτή επιδίδεται στους διαδίκους.»

9. Η παράγραφος 6 του άρθρου 47 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 6

Ο γραμματεύς συντάσσει πρακτικά των καταθέσεων των μαρτύρων.

Τα πρακτικά υπογράφονται από τον πρόεδρο ή τον εισηγητή δικαστή στον οποίο έχει ανατεθεί η εξέταση του μάρτυρα, καθώς και από το γραμματέα. Πριν από τις υπογραφές αυτές, παρέχεται η δυνατότητα στον μάρτυρα να ελέγξει το περιεχόμενο των πρακτικών και να τα υπογράψει.

Τα πρακτικά αποτελούν δημόσιο έγγραφο.»

10. α) Στο άρθρο 48, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «250 λογιστικές μονάδες ΕΝΣ» αντικαθίστανται από τις λέξεις «5 000 ECU». (Η δεύτερη τροποποίηση του εν λόγω εδαφίου δεν αφορά το ελληνικό κείμενο)·

β) Η παράγραφος 3 του άρθρου 48 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 3

Ο μάρτυρας μπορεί, εφόσον προβάλει ενώπιον του Δικαστηρίου βάσιμη δικαιολογία, να απαλλαγεί από τη χρηματική ποινή που του επιβλήθηκε. Η επιβληθείσα χρηματική ποινή μπορεί να μειωθεί κατόπιν αιτήσεως του μάρτυρα, εφόσον αυτός αποδείξει ότι η κύρωση είναι δυσανάλογη προς τα εισοδήματά του.»

11. Στο άρθρο 49, παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Το Δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τους διαδίκους ή από έναν από αυτούς την κατάθεση προκαταβολής για την κάλυψη των εξόδων της πραγματογνωμοσύνης.»

12. Στο άρθρο 52, οι λέξεις «στο άρθρο 111» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στο άρθρο 125».

13. α) Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 55 καταργείται.

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 55 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 2

Ο πρόεδρος μπορεί λόγω ιδιαιτέρων περιστάσεων να αποφασίσει την εκδίκαση μιας υποθέσεως κατά προτεραιότητα.

Ο πρόεδρος, αφού ακούσει τους διαδίκους και το γενικό εισαγγελέα, μπορεί, λόγω ιδιαιτέρων περιστάσεων, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, να αποφασίσει να αναβάλει την εκδίκαση μιας υποθέσεως. Αν οι διάδικοι ζητήσουν από κοινού την αναβολή της εκδικάσεως, ο πρόεδρος μπορεί να διατάξει αυτή την αναβολή.»

14. Το άρθρο 60 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 60*

Το Δικαστήριο, αφού ακούσει το γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε, σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων ή την επανάληψη και τη συμπλήρωσή τους. Τις ανωτέρω ενέργειες μπορεί να αναθέσει στο τμήμα ή στον εισηγητή δικαστή.»

15. Η παράγραφος 1 του άρθρου 66 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 1

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί ερμηνείας των αποφάσεων, το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, εφόσον η αίτηση αυτή υποβληθεί εντός δύο εβδομάδων από τη δημοσίευση της αποφάσεως, τη διόρθωση γραφικών ή λογιστικών λαθών ή προφανών ανακριβειών.»

16. α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 69 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 1

Απόφαση για τα έξοδα λαμβάνεται με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη.»

β) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 69 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.»

γ) Η παράγραφος 4 του άρθρου 69 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 4

Τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, εκτός αυτών που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.»

δ) Μετά από την παράγραφο 4 του άρθρου 69 προστίθεται η ακόλουθη νέα παράγραφος 5:

«§ 5

Ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως του παραιτουμένου διαδίκου, καταδικάζεται στα έξοδα ο αντίδικος, αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του.

Σε περίπτωση συμφωνίας των διαδίκων ως προς τα έξοδα, λαμβάνεται απόφαση κατά τη συμφωνία.

Εν απουσία αιτημάτων ως προς τα δικαστικά έξοδα, κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.»

ε) Η παλαιά παράγραφος 5 του άρθρου 69 καθίσταται παράγραφος 6 του ιδίου άρθρου.

17. Στο άρθρο 70, οι λέξεις «προκειμένου περί προσφυγών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 95 του παρόντος κανονισμού» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους».

18. Στο άρθρο 77, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Αν, πριν το Δικαστήριο εκδώσει την απόφασή του, οι διάδικοι συμφωνήσουν στη λύση της διαφοράς και γνωστοποιήσουν στο Δικαστήριο ότι παραιτούνται από κάθε αξίωση, ο πρόεδρος διατάσσει τη διαγραφή της υποθέσεως από το πρωτόκολλο και αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69, παράγραφος 5, λαμβάνοντας, ενδεχομένως, υπόψη σχετικές προτάσεις των διαδίκων.»

19. Το άρθρο 78 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 78*

Αν ο προσφεύγων γνωστοποιήσει εγγράφως στο Δικαστήριο ότι παραιτείται από τη δίκη, ο πρόεδρος διατάσσει τη διαγραφή της υποθέσεως από το πρωτόκολλο και αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 5.»

20. Η παράγραφος 2 του άρθρου 79 καταργείται.

21. Το άρθρο 80 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 80*

§ 1

Οι δικονομικές προθεσμίες που προβλέπονται από τις Συνθήκες ΕΚΑΧ, ΕΟΚ και ΕΚΑΕ, τους Οργανισμούς του Δικαστηρίου και τον παρόντα κανονισμό υπολογίζονται ως ακολούθως:

α) όταν αφετηρία προθεσμίας εκφραζόμενης σε ημέρες, εβδομάδες, μήνες ή έτη αποτελεί ο χρόνος επελεύσεως ενός γεγονότος ή διενέργειας μιας πράξεως, η ημέρα κατά την οποία λαμβάνει χώρα το γεγονός ή διενεργείται η πράξη δεν υπολογίζεται στην προθεσμία·

β) οι προθεσμίες που εκφράζονται σε εβδομάδες, μήνες ή έτη λήγουν με την εκπνοή της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας, του τελευταίου μήνα ή του τελευταίου έτους, η οποία φέρει το ίδιο όνομα ή την ίδια ημερομηνία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός ή διενεργήθηκε η πράξη που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας. Όταν, σε προθεσμία εκφραζόμενη σε μήνες ή έτη, δεν υπάρχει, στον τελευταίο μήνα, ημερομηνία αντίστοιχη της ημερομηνίας αφετηρίας της προθεσμίας, η προθεσμία λήγει με την εκπνοή της τελευταίας ημέρας του μήνα αυτού·

γ) στην περίπτωση προθεσμιών που εκφράζονται σε μήνες και ημέρες, κατά πρώτον υπολογίζονται οι πλήρεις μήνες και κατόπιν οι ημέρες·

δ) στις προθεσμίες συμπεριλαμβάνονται οι κατά νόμον εορτάσιμες ημέρες, οι Κυριακές και τα Σάββατα·

ε) οι προθεσμίες δεν αναστέλλονται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών.

§ 2

Αν η λήξη της προθεσμίας συμπίπτει με ημέρα Σάββατο, Κυριακή ή με κατά νόμον εορτάσιμη, η προθεσμία παρατείνεται μέχρι το τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας,

Ο κατάλογος των κατά νόμον εορτασίμων ημερών καταρτίζεται από το Δικαστήριο και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*»

22. Στο άρθρο 82 προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Ο πρόεδρος και οι πρόεδροι τμήματος μπορούν να παράσχουν εξουσιοδότηση υπογραφής στο γραμματέα όσον αφορά τον καθορισμό ορισμένων προθεσμιών, ο καθορισμός των οποίων εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ή όσον αφορά τη χορήγηση παρατάσεως των εν λόγω προθεσμιών.»

23. Μετά από το άρθρο 82 προστίθεται δέκατο κεφάλαιο με το ακόλουθο νέο άρθρο 82α:

«Κεφάλαιο 10

ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

*Άρθρο 82α*

§ 1

Η διαδικασία μπορεί να ανασταλεί:

α) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 47, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚΑΧ, 47, τρίτο

εδάφιο, του Οργανισμού ΕΟΚ και 48, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚΑΕ, με διάταξη του Δικαστηρίου ή του τμήματος στο οποίο έχει ανατεθεί η υπόθεση, αφού ακουστεί ο γενικός εισαγγελέας·

β) σε κάθε άλλη περίπτωση, με απόφαση του προέδρου αφού ακουστούν ο γενικός εισαγγελέας και, εκτός των αιτήσεων εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που προβλέπονται στο άρθρο 103, οι διάδικοι.

Η επανάληψη της διαδικασίας διατάσσεται ή αποφασίζεται κατά τον ίδιο τρόπο.

Οι διατάξεις ή αποφάσεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο επιδίδονται στους διαδίκους.

§ 2

Η αναστολή της διαδικασίας τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία που αναφέρεται στη διάταξη ή την απόφαση περί αναστολής ή, ελλείψει σχετικής ενδείξεως, από την ημερομηνία εκδόσεως της διατάξεως ή της αποφάσεως.

Κατά τη διάρκεια της αναστολής, δεν εκπνέει καμία δικονομική προθεσμία έναντι των διαδίκων.

§ 3

Εάν δεν έχει ορισθεί ημερομηνία λήξεως στη διάταξη ή την απόφαση περί αναστολής, η αναστολή λήγει την ημερομηνία που αναφέρεται στη διάταξή ή την απόφαση περί επαναλήψεως της διαδικασίας ή, ελλείψει σχετικής ενδείξεως, την ημερομηνία εκδόσεως της διατάξεως ή της αποφάσεως περί επαναλήψεως της διαδικασίας.

Από την ημερομηνία επαναλήψεως της διαδικασίας, οι δικονομικές προθεσμίες αρχίζουν να τρέχουν από την αρχή.»

24. Στο άρθρο 85, πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «την υπόθεση στο Δικαστήριο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «την αίτηση ενώπιον του Δικαστηρίου».

25. Στο άρθρο 89, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η διάταξη που κάνει δεκτή την αίτηση καθορίζει, ενδεχομένως, την ημερομηνία μετά από την οποία το προσωρινό μέτρο παύει να ισχύει.»

26. Η παράγραφος 1 του άρθρου 92 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 1

Όταν το Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί μιας προσφυγής ή όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Δικαστήριο, αφού ακούσει το γενικό εισαγγελέα, μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.»

27. Το άρθρο 93 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 93*

§ 1

Η αίτηση παρεμβάσεως κατατίθεται εντός προθεσμίας τριών μηνών, η οποία αρχίζει από τη δημοσίευση που προβλέπεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 16.

Η αίτηση παρεμβάσεως περιέχει:

α) μνεία της υποθέσεως·

β) μνεία των κυρίων διαδίκων·

γ) το ονοματεπώνυμο και την κατοικία του παρεμβαίνοντος·

δ) το διορισμό αντικλήτου του παρεμβαίνοντος στον τόπο όπου εδρεύει το Δικαστήριο·

ε) τα αιτήματα προς υποστήριξη των οποίων ο παρεμβαίνων ζητεί να παρέμβει·

στ) στις περιπτώσεις όπου η αίτηση παρεμβάσεως δεν υποβάλλεται από κράτος μέλος ή όργανο, έκθεση των λόγων που δικαιολογούν το συμφέρον του παρεμβαίνοντος για την επίλυση της διαφοράς.

Ο παρεμβαίνων εκπροσωπείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚΑΧ και 17 των Οργανισμών ΕΟΚ και ΕΚΑΕ.

Οι διατάξεις των άρθρων 37 και 38 του παρόντος κανονισμού έχουν εφαρμογή.

§ 2

Η αίτηση παρεμβάσεως επιδίδεται στους διαδίκους.

Ο πρόεδρος παρέχει στους διαδίκους τη δυνατότητα να υποβάλουν εγγράφως ή προφορικώς τις παρατηρήσεις τους προτού αποφανθεί επί της αιτήσεως παρεμβάσεως.

Ο πρόεδρος αποφαίνεται επί της αιτήσεως παρεμβάσεως με διάταξη ή φέρει την αίτηση ενώπιον του Δικαστηρίου.

§ 3

Αν ο πρόεδρος επιτρέψει την παρέμβαση, ανακοινώνονται στον παρεμβαίνοντα όλα τα έγγραφα της διαδικασίας που έχουν επιδοθεί στους διαδίκους. Ο πρόεδρος μπορεί, όμως, κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, να εξαιρέσει από την ανακοίνωση αυτή απόρρητα ή εμπιστευτικά στοιχεία.

§ 4

Ο παρεμβαίνων αποδέχεται τη δίκη στο στάδιο που αυτή βρίσκεται κατά το χρόνο της παρεμβάσεώς του.

§ 5

Ο πρόεδρος τάσσει στον παρεμβαίνοντα προθεσμία για να υποβάλει, ενδεχομένως, υπόμνημα παρεμβάσεως.

Το υπόμνημα παρεμβάσεως περιέχει:

α) τα αιτήματα του παρεμβαίνοντος, με τα οποία υποστηρίζονται τα αιτήματα ενός των διαδίκων ή ζητείται η μερική ή ολική απόρριψή τους·

β) τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβάλλει ο παρεμβαίνων·

γ) ενδεχομένως, τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα.

§ 6

Μετά την κατάθεση του υπομνήματος παρεμβάσεως, ο πρόεδρος τάσσει, ενδεχομένως, προθεσμία εντός της οποίας οι διάδικοι μπορούν να απαντήσουν στο υπόμνημα.»

28. α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 95 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 1

Το Δικαστήριο μπορεί να αναθέτει στα τμήματα την εκδίκαση των αναιρέσεων που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Πρωτοδικείου δυνάμει του

άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚΑΧ, του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΟΚ και του άρθρου 50 του Οργανισμού ΕΚΑΕ, των αιτήσεων εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που προβλέπονται στο άρθρο 103 του παρόντος κανονισμού, καθώς και κάθε άλλης υποθέσεως, εκτός των υποθέσεων που έχουν αχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου από Κράτος μέλος ή όργανο, εφόσον η δυσχέρεια ή η σημασία της υποθέσεως ή των ιδιαιτέρων περιστάσεων δεν απαιτούν απόφαση του Δικαστηρίου εν ολομελεία.»

β) Στο άρθρο 95, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, διαγράφονται οι λέξεις «της Κοινότητας».

γ) Στο άρθρο 95, παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο τρίτο εδάφιο:

«Αίτηση υπό την έννοια του προηγουμένου εδαφίου δεν είναι δυνατή στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους.»

δ) Η παράγραφος 3 του άρθρου 95 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 3

«Το τμήμα μπορεί σε κάθε στάδιο της διαδικασίας να παραπέμψει μια υπόθεση στο Δικαστήριο.»

ε) Η παράγραφος 4 του άρθρου 95 καταργείται.

29. Το άρθρο 96 καταργείται.

30. Μετά από το άρθρο 102, ο τίτλος του κεφαλαίου 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ»

31. α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 103 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«§ 1

«Στην περίπτωση των άρθρων 20 του Οργανισμού ΕΟΚ και 21 του Οργανισμού ΕΚΑΕ, η διαδικασία διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, υπό την επιφύλαξη των προσαρμογών που υπαγορεύονται από τη φύση της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως.»

β) Στο άρθρο 103, παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στις αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο Πρωτόκολλο περί ερμηνείας από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 29ης Φεβρουαρίου 1968 περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως εταιριών και νομικών προσώπων και στο Πρωτόκολλο περί ερμηνείας από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκαν στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 1971, καθώς και στις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 4 του τελευταίου αυτού Πρωτοκόλλου.»

γ) Στο άρθρο 103, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, διαγράφονται οι λέξεις «για προδικαστική απόφαση».

δ) Στο άρθρο 103, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «στην Ανώτατη Αρχή και στο Ειδικό Συμβούλιο των Υπουργών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο».

ε) Στο άρθρο 103, παράγραφος 3, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εν προκειμένω, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1.»

32. α) Μετά από την παράγραφο 2 του άρθρου 104 προστίθενται οι ακόλουθες νέες παράγραφοι 3 και 4:

«§ 3

Όταν ερώτημα που υποβάλλεται με αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι προδήλως ταυτόσημο με ερώτημα επί του οποίου το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί, το Δικαστήριο, αφού ενημερώσει το αιτούν δικαστήριο και αφού ακούσει τις τυχόν παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων οι οποίοι αναφέρονται στα άρθρα 20 του Οργανισμού ΕΟΚ, 21 του Οργανισμού ΕΚΑΕ και 103, παράγραφος 3, του παρόντος κανονισμού, καθώς και το γενικό εισαγγελέα, μπορεί να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη παραπέμπουσα στην προγενέστερη απόφαση.

§ 4

Υπό την επιφύλαξη της διατάξεως της προηγουμένης παραγράφου, η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου, σε περίπτωση προδικαστικής παραπομπής, περιλαμβάνει και προφορική φάση. Πάντως, το Δικαστήριο, μετά την υποβολή των υπομνημάτων ή παρατηρήσεων που προβλέπονται στα άρθρα 20 του Οργανισμού ΕΟΚ, 21 του Οργανισμού ΕΚΑΕ και 103, παράγραφος 3, του παρόντος κανονισμού, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, αφού ενημερώσει τους ενδιαφερομένους οι οποίοι, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, δικαιούνται να υποβάλουν τέτοια υπομνήματα ή παρατηρήσεις, και αν κανένας από αυτούς δεν έχει ζητήσει να αναπτύξει προφορικώς τις παρατηρήσεις του, μπορεί, αφού ακούσει το γενικό εισαγγελέα, να αποφασίσει άλλως.»

β) Η παλαιά παράγραφος 3 του άρθρου 104 καθίσταται παράγραφος 5 του ιδίου άρθρου.

33. α) Στο άρθρο 109, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «Ανώτατη Αρχή» αντικαθίστανται από τη λέξη «Επιτροπή» και οι λέξεις «Ειδικό Συμβούλιο Υπουργών» αντικαθίστανται από τη λέξη «Συμβούλιο».

β) Η τροποποίηση δεν αφορά το ελληνικό κείμενο.

34. Στο άρθρο 112, παράγραφος 3, οι λέξεις «σύμφωνο με το άρθρο 38, παράγραφοι 2 και 3» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σύμφωνο με το άρθρο 38, παράγραφος 3».

35. α) Η τροποποίηση δεν ισχύει για το ελληνικό κείμενο.

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 120 καταργείται.

36. Στο άρθρο 122, το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους:

— το άρθρο 70 του παρόντος Κανονισμού έχει εφαρμογή μόνο επί των αναιρέσεων που ασκούν τα όργανα·

— κατά παρέκκλιση από το άρθρο 69, παράγραφος 2, του παρόντος Κανονισμού, το Δικαστήριο, προκειμένου περί αναιρέσεων που ασκούνται από μονίμους ή μη μονίμους υπαλλήλους οργάνου, μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων, εφόσον αυτό υπαγορεύει η επιείκεια.

Σε περίπτωση παραιτήσεως από την αναίρεση, έχει εφαρμογή το άρθρο 69, παράγραφος 5.

Αν η αναίρεση που άσκησε κράτος μέλος ή όργανο που δεν παρενέβη στην ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκη είναι βάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα μεταξύ των διαδίκων ή να καταδικάσει τον νικήσαντα αναιρεσείοντα στην καταβολή προς τον ηττηθέντα αντίδικο των εξόδων στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί εξαιτίας της αναιρέσεως.»

*Άρθρο 2*

Οι παρούσες τροποποιήσεις του κανονισμού διαδικασίας, το κείμενο των οποίων είναι αυθεντικό στις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού, δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και τίθενται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που έπεται της δημοσιεύσεώς τους.

Λουξεμβούργο, 15 Μαΐου 1991.